

İbretli Bir Öykü

– cumali-aktas · 30 Kasım 2009

Onu kabzedenden duygu; çaresizlik, korku veya yalnızlık değildi. Onu ele geçiren duygu; nefret, kin veya öfke değildi. Onu ondan alan aşk duygusuydu. Samet'in gözü kör, dili lal olmuş, sevdiğinden başkasını görmez olmuştu gözleri. Belki uçurumu oda görüyordu ama doğa ilk aşk öğütlerini çok feci bir şekilde aşlamış, onu aşka mahkûm etmişti. Aşk denilen tarifsiz his onu değil uçuruma cehenneme götürebilirdi. Samet'in sevdiği kız için imkânsız başarıya duruma gelmişti. Ama ne yazık ki kız çok vefasızdı. Samet'le sadece gününü gün ediyor. Onu kendine bağlıyor ve ona istediği her şeyi yaptırıyordu. Kız Samet'in aşkının farkındadır, Ama hiç taviz vermeye yeltenmez.

Ve bir gün...

O gün kız bambaşkaydı. Beti benzi değişmiş, sevgi yerine nefret giyinmiş, artık Samet'ten kurtulmak ister ve bu uğurda çok güzel bir oyun senaryosu hazırlar ve başlar kötü karakterini canlandırmaya, Samet'e sokularak;

Beni seviyor musun?

Samet afallayarak "seni sevmemek, sana kul, köle olmamak keşke elde olsaydı. Ancak ne malum ki kalbin o kadar karanlık bir kuytusunda, onu söküp atmaya ölüm bile yetmez. Ve seni bütün âlemden daha çok seviyorum.

Kızın yüzünde şeytansı bir gülücük ile başlar buyruklarını sıralamaya:

-Bana yarın annenin kalbini söküp getireceksin...!

Aşkının gözünü kör ettiği bir fasılda Samet şaşırır ne yapacağını bilmeden kızın o şekilsiz simasına bakıp dalar upuzun düşünceler kurmaya ve hayal âleminde yüzmeye işte bu arada kız onu dürterek isteğini tekrar eder. Ve Samet onaylayarak başlar yürümeye yürürken de düşünmeye ihmal etmez. Düşüncelere neticesinde karar verir, yapacaktı, yapmalıydı, çünkü kız böyle istemişti.

Samet eve girer girmez eline aldığı bıçakla annesini arar o sırada annesi karşısına dikilerek:

Yavrum hoş geldin!

O anda Samet'in gözünde yaşlar bocalanmaya başlar, ama kızın hayali gitmez gözünün önünden ve yaptığı ani bir hareketle annesinin kalbini söküp alır.

Ve gözünün kan ağladığı bir sırada düşer yamaçlı ve patikalı yollara. Ağlamaktan gözleri bir şey göremez artık ve bir anda kendini yerde bulur ve elinden düşen anne kalbinden bir ses:

Kuzum! Bir yerin acıdı mı?

NOT: yeniden düzenlenmiştir.

c.aktas@gonullumuhabir.com